

Dosarul nr. 2ra-278/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Ionașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoria

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției și Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Sîmboteanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost admis apelul declarat de către Victoria Sîmboteanu și a fost modificată hotărârea din 01 februarie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La data de 19 iulie 2018 Victoria Sîmboteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a indicat că, s-a născut la data de 03 iulie 1936 în s.Cuhnești, r-nul Glodeni, este cetățean al Republicii Moldova, are studii superioare și din anul 1979 locuiește permanent în mun. Chișinău, iar din anul 1991 este pensionară și locuiește permanent în apartamentul nr. xxxx.

A menționat că, la data de 13 februarie 2009, prin ordonanță, a fost începută urmărirea penală în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (1) din Codul penal, pe faptul stabilit în temeiul procesului-verbal privind rezultatele inventarierii generale a valorilor materiale aflate sub răspunderea sa, prin care a fost

constatată lipsa bunurilor materiale, a medicamentelor, care au fost primite ca ajutor umanitar în sumă de 91693,96 de lei.

A susținut că, prin dispozițiile nr. 16500 din 12 decembrie 2009 și nr. 974 din 02 februarie 2010, în vederea stabilirii persoanei care a săvârșit infracțiunea în cauză, s-a solicitat însărcinarea colaboratorilor Comisariatului de poliție și inspectorilor de sector de a efectua volumul de lucru indicat în dispoziție și, anume, de chestionat vecinii săi, de chestionat lucrătorii farmaciilor din sector deservit, de chestionat consumatorii de droguri aflați la evidență asupra faptului dacă au procurat sau nu de la ea substanțe psihotrope.

A afirmat că, conform rapoartelor inspectorilor de poliție, investigațiile efectuate nu au adus nici un rezultat, adică nu s-a stabilit nici o persoană, care ar fi cunoscut-o pe ea.

A relevat că, organul de urmărire penală, prin investigațiile efectuate, nu a stabilit nici o implicare a sa în comiterea pretinsei infracțiuni, însă procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Alexei Axentiev, în mod unilateral, contrar prevederilor legale, în lipsa sa și a apărătorului său, la data de 07 mai 2010, a emis ordonanța de punere sub învinuire, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) din Codul penal.

A notat că, la data de 11 mai 2010 procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Alexei Axentiev, prin ordonanță, a dispus inițierea investigațiilor în vederea căutării sale, iar la stabilirea locului aflării sale, să fie prezentată la procuror pentru a fi aleasă o măsură preventivă.

A invocat că, prin dispozițiile nr. 1424 din 27 august 2010 și nr. 24321 din 13 octombrie 2010 au fost însărcinați colaboratorii Comisariatului de poliție de a verifica domiciliul său, iar în cazul în care nu se află la domiciliu, de a chestiona rudele, prietenii, vecinii, etc. în vederea stabilirii locului aflării sale, însă aceste dispoziții nu au fost executate, nefiind verificat domiciliul său.

A specificat că, ulterior, în luna ianuarie 2011 unul din vecinii săi, fiind la Comisariatul de poliție Rîșcani, a văzut fotografia sa pe panoul persoanelor care se află în căutare, fapt despre care i-a comunicat.

A declarat că, fiind în etate și fiindu-i greu să se deplaseze, fiul său, Liviu Sîmboteanu a mers la Comisariatul de poliție Rîșcani, unde, într-adevăr, a depistat fotografia sa pe panoul persoanelor care se află în căutare. Tot atunci, fiul său a mers la administrație să se informeze despre faptul dat, însă nu a primit nici un răspuns concret, fiindu-i comunicat că, urmează să se adreseze la Comisariatul de poliție Buiucani, unde, la fel, era afișată fotografia sa pe panoul persoanelor care se află în căutare și unde a primit informația despre existența dosarului penal intentat în privința sa, care se află la Procuratura Buiucani în gestiunea procurorului Alexei Axentiev.

A subliniat că, la data de 21 ianuarie 2011 s-a prezentat la Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, unde procurorul Alexei Axentiev i-a adus la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire din 07 mai 2010, a fost interogată în calitate de învinuit și a fost emisă și adusă la cunoștință ordonanța de aplicare a măsurii preventive - obligația de a nu părăsi localitatea, fiindu-i explicate consecințele încălcării.

A precizat că, investigațiile pe cauza penală au continuat, însă nu au fost găsite și administrate probe care ar demonstra vinovăția sa, astfel încât la data de 07 februarie 2012 organul de urmărire penală în persoana ofițerului Secției urmărire penală a Comisariatului de poliție Buiucani, I. Rusanovschi și conducătorul organului de urmărire penală al Comisariatului de poliție Buiucani, Vitalie Pșenicinîi au întocmit un raport, prin care au solicitat procurorului scoaterea sa de sub urmărire penală și suspendarea urmăririi penale în legătură cu faptul că, nu a fost identificat făptuitorul, care a comis această infracțiune, însă procurorul a respins raportul enunțat, solicitând informație de la CCL nr. 18 despre locul aflării sale, la care prin răspunsul președintelui CCL nr. 18 a fost informat că, ea permanent a locuit și locuiește în apartamentul nr. xxxx și achită lunar, pe deplin și la timp serviciile comunale, neavând careva datorii.

A menționat că, în luna iulie 2012, neavând nici o probă, care ar demonstra vinovăția sa, procurorul Alexei Axentiev a finalizat urmărirea penală, a întocmit rechizitoriul și a trimis dosarul spre examinare în instanța de judecată.

A susținut că, în instanța de judecată a beneficiat de apărător ales, împreună cu care a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, din care a aflat despre faptul că, s-a aflat în căutare, ca fiind un infractor periculos, care a comis o infracțiune deosebit de gravă și care se ascunde de organele de urmărire penală, iar în vederea combaterii poziției organului de urmărire penală a fost prezentat instanței de judecată 13 cereri-declarații ale diferitor persoane, care au confirmat că, ea permanent a locuit pe adresa indicată, este în vârstă, se deplasează greu, motiv din care nu pleacă departe de casă.

A afirmat că, în legătură cu faptul că, organul de urmărire penală nu a efectuat o anchetă completă, obiectivă și sub toate aspectele, instanța de judecată a dispus efectuarea expertizei economico-financiare a farmaciei din Penitenciarul nr. 16, or.Pruncul, unde a activat, care odată în plus a confirmat nevinovăția sa.

A relatat că, prin sentința din 16 decembrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost achitată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) din Codul penal pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, cu reabilitarea deplină a sa.

A declarat că, prin decizia din 01 aprilie 2016 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Alexei Axentiev și a fost menținută sentința primei instanțe, iar prin decizia din 15 noiembrie 2016 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

A invocat că, prin decizia din 13 septembrie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost respins ca nefondat apelul procurorului în procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Alexei Axentiev și a fost menținută sentința primei instanțe, iar prin decizia din 20 februarie 2018 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder și a fost menținută decizia instanței de apel.

A notat că, începând cu luna ianuarie 2011, momentul aflării despre existența unei învinuiri în privința sa, i-au fost cauzate suferințe psihice și morale sub formă de stare de stres și retrăiri de lungă durată.

A mai notat că, hărțuirea sa psihică și morală a continuat pe parcursul întregii examinări a cauzei penale, din momentul aducerii la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire – 21 ianuarie 2011 până la 20 februarie 2018, moment în care hotărârea a devenit irevocabilă. Urmărilor stresului psihic le suportă până în prezent.

A relevat că, drept rezultat al suferințelor psihice, pe care le-a suportat, bolile somatice s-au agravat, iar starea sănătății sale s-a înrăutățit în așa mod încât nu mai putea să se prezinte în instanța de apel pentru a participa la judecarea cauzei sale.

A specificat că, a fost urmărită penal din 13 februarie 2009 până la 20 februarie 2018, adică pe parcursul a 09 ani de zile, în lipsa elementelor componente de infracțiune și în lipsa probelor. A fost învinuită de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, pentru care legea penală stabilește pedeapsă doar privațiune de libertate.

A menționat că, suferințele psihice și morale suportate au atins apogeul când procurorul a solicitat 9 ani de închisoare în prima instanță, iar ulterior, a contestat sentința de achitare în mod neîntemeiat.

A susținut că, suferințele morale și psihice suportate nu pot fi calculate în careva sume bănești, deoarece ele sunt ireparabile, însă, ținând cont de reglementările Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, prejudiciul moral, care ar reprezenta o compensație echitabilă și suficientă, constituie 3000000 de lei.

A afirmat că, prin acțiunile ilegale, comise de organul de urmărire penală i-a fost cauzat prejudiciu material sub forma sumelor plătite avocatului pentru asistența juridică, care constituie 27000 de lei.

A solicitat încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 27000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 3000000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Pe parcursul judecării cauzai Victoria Sîmboteanu a depus o cerere, prin care a solicitat încasarea din contul Ministerului Justiției a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 8000 de lei.

Prin hotărârea din 01 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea depusă de către Victoria Sîmboteanu a fost admisă parțial și au fost încasate din contul bugetului de stat gestionat de către Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Victoriei Sîmboteanu suma de 30000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 27000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de asistență juridică suportate în prezenta cauză în sumă de 8000 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 06 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost admis apelul declarat de către Victoria Sîmboteanu și a fost modificată hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral, majorând suma încasată cu titlu de prejudiciu moral de la 30000 de lei până la 50000 de lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță just a stabilit că, Victoria Sîmboteanu, în baza prevederilor art. 1405 și 1423 din Codul civil și ale art. 11 alin.(1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral pentru supunerea neîntemeiată la urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a constatat că, suma prejudiciului moral dispusă de către prima instanță spre încasare în mărime de 30000 de lei este una infimă, motiv din care urmează a fi majorată.

Cu referire la art. 1405 alin. (1), 1422 alin. (1) și 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019), art. 2, 3 alin. (1) lit. a) și 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 23 alin. (3) și 66 alin. (3) din Codul de procedură penală și art. 53 alin. (2) din Constituția RM și rezultând din specificul acțiunii, instanța de apel a constatat că, prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, însă incorect a determinat mărimea compensației pentru prejudiciul moral cauzat Victoriei Sîmboteanu ca urmare a acțiunilor ilegale a organului de urmărire penală.

În contextul dat, instanța de apel a menționat faptul că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate Victoriei Sîmboteanu, durata urmăririi penale, instanța de apel a apreciat că, în prezenta cauză sunt motive întemeiate de a majora quantumul prejudiciului moral stabilit de prima instanță până la 50000 de lei, sumă care, în opinia instanței, poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, în speță Victoriei Sîmboteanu.

La caz, instanța de apel a apreciat ca fiind justă soluția primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire repararea prejudiciului material în sumă de 27000 de lei, or, ținând cont de prevederile art. 3 lit. a) coroborat cu art. 7 lit. e) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, Victoria Sîmboteanu Victoria, în circumstanțele în care a fost achitată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) din Codul penal, are dreptul de a pretinde compensarea din contul statului a cheltuielilor de asistența juridică suportate în cadrul procesului penal.

În ceea ce privește cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată soluția primei instanțe cu privire la încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Victoriei Sîmboteanu a sumei de 8000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei civile.

La data de 30 decembrie 2019 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece a fost interpretată în mod eronat legea și aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

A menționat că, prezenta acțiune este neîntemeiată, deoarece reieșind din prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea statului.

A susținut că este important și necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Astfel, dacă se demonstrează printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabilă, acțiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana.

A afirmat că, instanțele judecătorești au analizat arbitrar poziția participanților la proces și au evitat aprecierea argumentului reprezentantului Ministerului Justiției precum că, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea statului.

A relevat că, existența ordonanței de clasare a cauzei penale nu denotă faptul că, organul de urmărire penală a admis careva acțiuni ilicite, or, efectuarea măsurilor operative de investigație este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea.

A declarat că, acordarea de satisfacții materiale nu constituie o regulă. În materia drepturilor omului o recunoaștere oficială și publică a violării constituie uneori prin sine o satisfacție echitabilă pentru reclamant.

La data de 29 ianuarie 2020 Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral, fiind dispusă încasarea din contul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 3000000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești în partea reparării prejudiciului moral, deoarece instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și prevederile art. 1422 și 1423 din Codul civil, precum și au dat o apreciere arbitrară probelor.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de prevederile art. 11 din Legea enunțată.

A susținut că, deși instanța de apel a majorat cuantumul prejudiciului moral, acesta este contrar criteriului echității. Suma de 50000 de lei nu este o sumă excesivă pentru stat, iar pentru recurentă nu reprezintă o satisfacție echitabilă, ținând cont de faptul că, timp de 9 ani aceasta a trecut prin stări stresante, înjosiri, umilințe, fiind o persoană în etate, starea morală și psihică a căreia este mult mai sensibilă.

A afirmat că, suferințele psihice și morale, pe care le-a suportat Victoria Sîmboteanu sunt de nedescris, ele nu pot fi apreciate în careva sume bănești.

A relevat că, ținând cont de jurisprudența CEDO, de prevederile art. 1423 din Codul civil și ale Legii menționate și de Recomandarea nr. 6 a Curții Supreme de Justiție privind satisfacția echitabilă, prejudiciul moral în sumă de 50000 de lei este una inequitabilă și nu poate servi un remediu efectiv și o satisfacție că, persoana este repusă în drepturi.

Prin referința depusă la data de 29 ianuarie 2020 Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, a solicitat respingerea recursului declarat de către Ministerul Justiției, iar prin referința depusă la data de 29 ianuarie 2020 Procuratura Generală a solicitat admiterea recursului declarat de către Ministerul Justiției.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 03 decembrie 2019 (f. d. 54, vol. II).

Astfel, recursul declarat de către Ministerul Justiție la data de 30 decembrie 2019 și recursul declarat de către Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, la data de 29 ianuarie 2020 sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Ministerul Justiției și Victoria Sîmboteanu, reprezentată de către avocatul Angela Balan, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic